

bestemmes, at det Forhold, i hvilket Udgifterne i i Sognecommunerne skulle lignes paa Hartkornet eller paa Formue og Leilighed, skal for 5 Aar ad Gangen for hver Commune fastsættes af Amlsraadet efter Sogneforstanderskabets Forslag. Det Forslag, som vi have tilladt os at stille under Nr. 92, gaaer ud fra den Grundbetragtning, at det ikke kan eller bør være en Communesag at afgjøre, igjennem hvilken Bestatning de fornødne kommunale Skatter skulle tilveiebringes; det er intet kommunalt Anliggende, men en Lovgivningsag, at afgjøre, hvad der skal og maa være Gjenstand for Bestatning, eller hvilke Skatter og Afgifter Befolkningen skal udrede. Derfor er det udtalt i vort Forslag, at kun, indtil en Lov udkommer angaaende den kommunale Bestatning, skal Forholdet imellem Formue- og Leilighedsfattens og Hartkornsfattens kunne fastsættes af Amlsraadet efter Forslag af Sogneforstanderskabet, og der er dertil knyttet en Bestemmelse om, at dette Forslag skal begrundes paa det Forhold, som factiss har udviklet sig i den Henseende i hver enkelt Commune. Det er aabenbart, troer jeg, at det maa erkjendes, at det er, som jeg tillod mig at sige før, intet Communalanliggende men en Lovgivningsag at bestemme, hvilke Skatter Borgerne i Landet skulle udrede, hvad enten det saa er til kommunale Siemed eller Statssiemed; intetsteds, troer jeg, har man lagt det i de kommunale Myndigheders Magt at bestemme, efter hvilke Normer Skatten overhovedet skal udredes; de kommunale Myndigheder kunne naturligtvis bestemme, hvor Meget der skal bruges, og udskrive dette ved en Vigning paa Communens Beboere, men det er Statsmagten, Lovgivningsmagten, som har at afgjøre, om Skatterne skulle tilveiebringes paa den ene eller den anden Maade, om det skal være Hartkornsskat eller Næringsafgift, eller Formue- og Leilighedsstat eller Indkomststat, kort sagt, hvad der skal bestattes, paa hvilket Grundlag Skatten skal tilveiebringes. Naar man erkjender dette, forekommer det mig imidlertid fremdeles, at man maa gaae et Skridt videre og sige, at man ikke ubegrændset kan lægge det i de kommunale Myndigheders Magt, at sætte Forholdet imellem to forskellige Skattegrundlag. Det finder ganske

vist nu Sted, at der lignes saavel paa Hartkornet som paa Formue og Leilighed, men, naar man lægger det fuldkomment i de kommunale Myndigheders Hænder at sætte Forholdet imellem disse to Skatter, saaledes at de snart kunne bestemme, at hele Afgiftsbeløbet skal lignes paa Hartkornet, snart at alle Skatterne skulle lignes paa Formue og Leilighed, bliver det i Virkeligheden de kommunale Autoriteter, som komme til at afgjøre, hvad der, som jeg nys tillod mig at bemærke, dog maa anerkjendes for at være en Lovgivningsag, et Statsanliggende, og ikke et Communalanliggende. Det er saavel det ærede Medlems for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Hage) som min bestemte Mening, at Udviklingen, hvad Skattevæsenet angaaer, i Communen saavel som i Staten gaaer, og bør gaae i den Retning, at man lægger den forøgede Skattebyrde paa Formue og Leilighed eller Indtægt, altsaa paa Personerne i Forhold til deres Statteevne, og forsaavidt vil gaae bort fra, hvad der hidtil har været det væsentligste Fundament for Bestatning, nemlig Hartkornet, Næringen eller deslige. Det er vor Overbeviisning, at i den Retning bør Udviklingen gaae, men den naturlige Udviklingsgang synes dog at maatte blive den, at man da for Landcommunerne Vedkommende gjør det Samme, som man har gjort tidligere for Kjøbenhavns og for Kjøbstadcommunerne Vedkommende, nemlig at man slaar det Bidrag fast, som gjennem Aarenes Række er kommet til at hvile paa Landets faste Eiendomme, og kun ligner det, som Communens Udgifter overstige dette Beløb, paa Personerne efter Formue og Leilighed eller Indtægt. Man har, som sagt, tidligere gjort saaledes i Kjøbenhavn, og i 1863 blev det for Kjøbstadcommunerne Vedkommende udtalt, at der skulde finde en Opgjørelse Sted over alle de Indtægter, som Kjøbstadcommunerne have af Capitaler, Eiendomme samt Skatter og Afgifter, hvilende paa de faste Eiendomme i Communerne. Resten skal tilveiebringes indtil videre efter Reglerne for Formue og Leilighedsbestatning. En lignende Bei er det forekommet os, at man naturlig maa gaae ogsaa i Landcommunerne, saa at man med andre Ord lader den Deel af Communal-